

Nr 37

Av herrar **Börjesson** i Falköping och **Eriksson** i Bäckmora, angående *folkpensionärs kostnad för innehav av telefon.*

I årets statsverksproposition utlovas särskild proposition om ett nytt program för folkpensionshöjningar omfattande en tioårsperiod. Utan att närmare gå in på detaljerna i programmet kan konstateras att höjningen från 1 juli 1969 innebär för ensam pensionär 180 kronor per år och för pensionärspar 360 kronor. I vad mån dessa höjningar tillgodoser berättigade krav på att våra åldringar, som under sin aktiva tid lagt grunden till välståndet, även får del av standardhöjningen beror på den ekonomiska utvecklingen.

Man kan emellertid redan nu peka på områden där så avsevärda kostnadsökningar inträtt att de framför allt för folkpensionärerna måste bli alltför betungande. Det gäller bl. a. telefoninstallationer och telefonavgifterna. Från 1 februari i år föreslås därtill en höjning av telefonmarkeringsavgiften vid automatisk lokal-, lands- och rikstrafik med 1 öre till 11 öre.

Kostnadsökningar av detta slag drabbar särskilt hårt folkpensionärer som enbart har sin folkpension att lita till. Innehav av telefon måste emellertid i dagens samhälle anses som en nära nog oundgänglig tillgång. För åldringar betyder det många gånger en nödvändighet emedan telefonkontakt med yttvärlden är den enda möjligheten att bryta den isolering som många åldringar tyvärr lever i. I städer och glesbygd är avstånden till anhöriga och vänner så stora att den personliga kontakten helt enkelt inte kan upprätthållas i önskvärd utsträckning. Vid sjukdom eller andra olyckliga tillfällen kan avsaknaden av telefon leda till ödesdigra konsekvenser för de gamla. Många olyckstillbud har inträffat på grund av att vederbörande saknat tillgång till telefon.

Enligt vår mening borde i ett välfärdssamhälle som vårt telefon som kommunikationsmedel vara en förmån för alla, även de som på grund av ålder har så begränsade inkomster att de inte anser sig kunna klara de kostnader som telefon medför. Starka sociala skäl som vi ovan anfört talar för att åldringar som endast har sin folkpension att leva på får kostnaderna för både installationen och användningen av telefon helt eller delvis ersatta av samhället.

Med stöd av det ovan anförda hemställer vi,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om utredning av möjligheterna att ålderspensionärer i knappa ekonomiska förhållanden helt eller delvis får kostnaderna för telefon ersatta av allmänna medel.

Stockholm den 15 januari 1969

Bengt Börjesson (cp)
i Falköping

John Eriksson (cp)
i Bäckmora